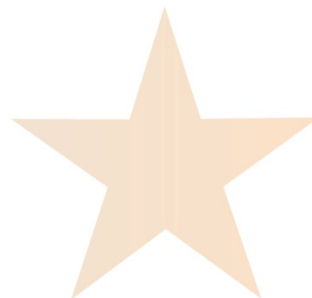

Retningslinjer

for kapitalforanstaltninger ved udlån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere i tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP-processen)

Retningslinjer for kapitalforanstaltninger ved udlån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere i tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP-processen)

Indholdsfortegnelse

1. EBA-retningslinjer for kapitalforanstaltninger ved udlån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere i tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP-processen)	3
Afsnit I – Formål, anvendelsesområde og definitioner	4
Afsnit II - Krav i henhold til SREP-processen til kapitalforanstaltninger ved valutaudlån til uafdækkede låntagere	5
II.1 Tærskel for anvendelse	5
II.2 Procedure	6
II.3 Tilsyns kontrol med styringen af risikoen ved valutaudlån	6
II.4 Tilsyns kontrol med kapitalgrundlaget	8
II.5 Anvendelse af tilsynsforanstaltninger	9
II.6 Samspil med makroprudentielle foranstaltninger	11
Afsnit III - Endelige bestemmelser og gennemførelse	14

1. EBA-retningslinjer for kapitalforanstaltninger ved udlån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere i tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP-processen)

Retningslinjernes status

Dette dokument indeholder retningslinjer, der udstedes i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EBA-forordningen). I overensstemmelse med EBA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal kompetente myndigheder bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.

Retningslinjerne fastsætter, hvad der i henhold til EBA er hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, eller hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. EBA forventer derfor, at alle de kompetente myndigheder, som retningslinjerne finder anvendelse på, efterlever dem. De kompetente myndigheder, som er underlagt retningslinjerne, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis på passende vis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocedurer).

Indberetningskrav

I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 28. februar 2014 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis der ikke indsendes en meddelelse inden denne frist, vil EBA anse de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretning gives ved at indsende den formular, der er angivet i afsnit 5, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2013/02". Underretninger skal indsendes af personer med behørig bemyndigelse til på vegne af de kompetente myndigheder at indberette efterlevelse.

Underretninger offentliggøres på EBA's hjemmeside i henhold til EBA-forordningens artikel 16, stk. 3.

Afsnit I – Formål, anvendelsesområde og definitioner

1. I overensstemmelse med henstillingen fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om långivning i udenlandsk valuta (ESRB/2011/1) af 21. september 2011, særlig henstilling E – Kapitalkrav, vedrører disse retningslinjer kapitalforanstaltninger ved udlån i udenlandsk valuta (valutaudlån) til uafdækkede låntagere i tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP-processen) i kapitalkravsdirektivets artikel 97.
2. Disse retningslinjer gælder for valutaudlån til uafdækkede detail- og SMV-låntagere. Ved anvendelsen af disse retningslinjer gælder følgende definitioner:
 - "valuta": enhver anden valuta end det lovlige betalingsmiddel i det land, hvor låntageren er hjemmehørende
 - "valutaudlån": udlån til låntagere, uanset kreditfacilitetens juridiske form (f.eks. også udsudte betalinger eller lignende finansielle ordninger), i andre valutaer end det lovlige betalingsmiddel i det land, hvor låntageren er hjemmehørende
 - "uafdækkede låntagere": detail- og SMV-låntagere uden en naturlig eller finansiell afdækning, som er udsat for valutamismatch mellem lånets valuta og dækningsvalutaen; naturlig risikoafdækning omfatter navnlig de tilfælde, hvor låntagere modtager indkomst i udenlandsk valuta (f.eks. pengeoverførsler/eksportindtægter), mens finansiell afdækning normalt forudsætter, at der foreligger en kontrakt med et finansielt institut
 - "ikke-lineært forhold mellem kredit- og markedsrisiko": tilfælde, hvor ændringer i den valutakurs, der driver markedsrisikoen, kan indvirke uforholdsmæssigt på det overordnede niveau for kreditrisikoen; i den forbindelse kan udsving i valutakursen påvirke låntagernes tilbagebetalingsevne, potentielt deres eksponering i tilfælde af misligholdelse samt værdien af sikkerheder, hvilket kan medføre store ændringer i kreditrisikoen.
3. Retningslinjerne er rettet til de kompetente myndigheder. Fokus ligger på SREP-processen med henblik på at sikre, at institutterne har passende arrangementer, strategier, processer og mekanismer til at identificere, kvantificere og styre risikoen ved valutaudlån, og at de har tilstrækkelige mængder, typer og distribution af intern kapital i forhold til risikoen ved valutaudlån. Hvis de kompetente myndigheder som et resultat af processen identificerer mangler i risikostyringsarrangementer, -strategier, -processer og -mekanismer og konkluderer, at den afsatte kapital er utilstrækkelig, fremgår det af retningslinjerne, at de kompetente myndigheder bør kræve, at institutterne styrer risikoen ved deres valutaudlån mere effektivt ved hjælp af de foranstaltninger, der er anført i kapitalkravsdirektivets artikel 104, og om nødvendigt afdækker disse risici med kapital, der efter omstændighederne er tilstrækkelig, og derved øger instituttets modstandsdygtighed i forhold til valutakursændringer.
4. I de tilfælde, hvor aktuelle oplysninger om den respektive kundes afdækning ikke foreligger, bør låntagerne behandles som uafdækkede.

-
5. Disse retningslinjer gælder institut for institut, hvor væsentlighedstærsklen som fastlagt i afsnit II, punkt 1, er opfyldt.
 6. Retningslinjerne bør anvendes på et konsolideret, individuelt og hvor påkrævet på et delkonsolideret niveau og i overensstemmelse med det anvendelsesniveau, der i henhold til kapitalkravsdirektivet (artikel 110) gælder for SREP-processen.
 7. Disse retningslinjer indeholder bestemmelser om en institutspecifik vurdering og anvendelse af krav om supplerende kapitalgrundlag. De supplerer andre tilsynsforanstaltninger, herunder makroprudentielle foranstaltninger, der gennemføres af de kompetente myndigheder med hensyn til valutaudlån, f.eks. højere lovbestemte minimumskapitalkrav. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med SREP-processen fortsat vurdere de pågældende foranstaltningers generelle tilstrækkelighed.

Afsnit II - Krav i henhold til SREP-processen til kapitalforanstaltninger ved valutaudlån til uafdækkede låntagere

8. I overensstemmelse med kapitalkravsdirektivets artikel 97 bør de kompetente myndigheder i forbindelse med SREP-processen afgøre, om de arrangementer, strategier, processer og mekanismer, som institutterne gennemfører, samt deres kapitalgrundlag sikrer en sund styring og dækning af deres risiko ved valutaudlån. Dette indebærer, at de kompetente myndigheder bør gennemgå tilstrækkeligheden af processerne til vurdering af den interne kapital (ICAAP-processen) samt den interne kapitalberegning for risici ved valutaudlån. Medlemsstaterne bør stille nedenstående krav under hensyntagen til de snævert forbundne valutaer, der er nævnt i de foreslåede gennemførelsesmæssige tekniske standarder for snævert forbundne valutaer i henhold til artikel 354, stk. 3, i kapitalkravsforordningen og bestemmelserne i artikel 354 i kapitalkravsforordningen¹.

II.1 Tærskel for anvendelse

9. Disse retningslinjer gælder institut for institut i de tilfælde, hvor følgende væsentlighedstærskel er opfyldt²:

Lån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere udgør mindst 10 % af et instituts samlede låneportefølje (samlede udlån til ikke-finansielle selskaber og husholdninger), hvor denne samlede låneportefølje udgør mindst 25 % af instituttets samlede aktiver.

De kompetente myndigheder bør anvende retningslinjerne i de tilfælde, hvor et institut ikke overskrider den ovenfor anførte tærskel, men hvor de alligevel anser risikoen ved valutaudlån for at være væsentlig. De kompetente myndigheder bør i dette tilfælde begrunde og dokumentere enhver beslutning om at tilsidesætte den ovenfor anførte tærskel på grundlag af bl.a. følgende kriterier: en

¹ De valutaer, der er indeholdt i disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder, vil blive opdateret hvert år, hvorfor denne liste ikke kan betragtes som endelig.

² Beregnet efter anmodning af den kompetente myndighed, dog højst én gang om året.

betydelig stigning i instituttets valutaudlån siden sidste beregning og en negativ tendens i valutakursen for en væsentlig udenlandsk valuta, i hvilken instituttets lån er udstedt.

II.2 Procedure

10.1 retningslinjerne fastlægges følgende procedurer:

- i) De kompetente myndigheder bør kræve, at institutterne identificerer deres risiko ved valutaudlån til uafdækkede låntagere.
- ii) De kompetente myndigheder bør afgøre, om risikoen er væsentlig, enten fordi den overskrider tærsklen, eller fordi de alligevel anser den for at være væsentlig.
- iii) Er risikoen ved valutaudlån som ovenfor beskrevet væsentlig, bør de kompetente myndigheder forvente, at institutterne afspejler risikoen i deres ICAAP-proces.
- iv) De kompetente myndigheder bør som led i SREP-processen undersøge, hvorledes risikoen ved valutaudlån behandles i ICAAP-processen (afsnit II, punkt 3 og 4 nedenfor).
- v) Hvis arrangementerne, strategierne, processerne og mekanismerne til identificering, kvantificering og styring af risikoen ved valutaudlån anses for at være utilstrækkelige, og det nuværende kapitalniveau anses for at være utilstrækkeligt til at dække risikoen ved valutaudlån til uafdækkede låntagere, bør de kompetente myndigheder i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 104 vedtage passende foranstaltninger med henblik på at afhjælpe disse mangler, herunder kræve, at et institut skal afsætte yderligere kapital (afsnit II, punkt 5).
- vi) Er instituttet en del af en grænseoverskridende koncern, vil resultaterne af vurderingen af risikoen ved valutaudlån indgå i den fælles beslutningsproces som angivet i kapitalkravsdirektivets artikel 113, stk. 1.

II.3 Tilsynskontrol med styringen af risikoen ved valutaudlån

11. Som led i SREP-processen bør de kompetente myndigheder for så vidt angår risikoen ved valutaudlån vurdere følgende:

- Valutakursordningens art:
 - De kompetente myndigheder bør betragte omfanget af risikoen ved valutaudlån ud fra de valutaordninger, som eksponeringer over for uafdækkede låntagere er udstedt i, og bør tage særligt hensyn til, i) om den indenlandske og udenlandske valuta er tæt forbundne (enten ved lov eller gennem nærhed mellem de respektive økonomier eller monetære systemer), ii) om der findes currency board-ordninger eller fastkursystemer, og iii) om der findes en ordning med en flydende valutakurs. De mulige fremtidige valutakursændringers omfang og mønster afhænger generelt af valutaen og valutaordningen.
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne har en god forståelse for valutakursernes mulige fremtidige tendenser og løbende udsving som følge af realøkonomisk kursrisici, dvs. at de ikke kun må basere sig på en *de jure*-klassificering af en valutakursordning. De bør især sikre, at institutterne regelmæssigt vurderer valutakurserne i forhold til låntagernes kreditværdighed, da valutakurserne uanset valutakursordning udgør en løbende risiko.

-
- Institutternes procedurer hvad angår risikoen ved valutaudlån:
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne har en politik for valutaudlån, som klart definerer tolerancen af risiko ved valutaudlån under hensyntagen til institutternes evne til at oppebære risici, og som fastsætter absolutte og relative grænser for låneporteføljer og valutaer til valutaudlån. De kompetente myndigheder bør kontrollere institutternes risikostyringssystemer og -procedurer med hensyn til valutaudlån og vurdere, om der trods disse politikker og procedurer er væsentlige niveauer for risiko ved valutaudlån, som der gennem disse procedurer fortsat ikke er tilstrækkelig kontrol over.
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at de risikoidentifikationsprocesser, der findes i institutterne, i tilstrækkelig grad dækker risici ved valutaudlån.
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne har indført stabile risikokontrolmetoder, der ved kundevurdering og långivning i udenlandsk valuta tager højde for risikoen ved valutaudlån, f.eks. gennem passende risikoberegning og sikkerhedsstillelse. Især bør de kompetente myndigheder sikre, at institutterne har indarbejdet valutakursrisikofaktoren i deres metoder til risikovurdering.
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne i deres løbende overvågning specifikt inkluderer risikoen ved valutaudlån, og at de som følge heraf fastsætter passende eksponeringsspecifikke tærskler. De kompetente myndigheder bør sikre, at institutternes procedurer effektivt foreskriver hurtige og hensigtsmæssige forebyggende foranstaltninger (f.eks. krav om tilvejebringelse af yderligere sikkerhed osv.) i tilfælde af, at disse tærskelværdier overskrides.
 - Valutakursbevægelsernes indvirkning:
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne i tilstrækkeligt omfang inddrager valutakursbevægelsernes indvirkning på låntagernes kreditværdighed/-scoring og tilbagebetalingsevne, herunder i institutternes interne risikoberegning og kapitalallokeringsprocesser.
 - De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne har hensigtsmæssige procedurer for løbende overvågning af relevante valutakursbevægelser og for vurdering af disses potentielle indvirkninger på den udestående gæld og de dermed forbundne kreditrisici på både enkelte eksponeringer og på porteføljeniveau.
 - Derudover bør de kompetente myndigheder sikre, at institutterne regelmæssigt kontrollerer låntagernes afdækningsstatus, eftersom denne kan variere over tid, og institutterne bør undgå forkert klassificering af låntagere, hvis situation har ændret sig. Så vidt det er juridisk muligt, bør en sådan statusovervågning indgå i vilkårene for udlånsaftalerne mellem institutter og låntagere. Såfremt instituttet ikke har adgang til en nyligt opgjort afdækningsstatus, bør de kompetente myndigheder sikre, at institutterne i deres risikomålingssystemer og ICAAP-proces behandler låntagerne som udækkede.

II.4 Tilsynskontrol med kapitalgrundlaget

12. De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne i tilstrækkelig grad inkorporerer risikoen ved valutaudlån til uafdækkede låntagere i deres risikomålingssystemer og ICAAP-proces. Navnlig bør de kompetente myndigheder sikre, at:

- institutternes eksponeringer over for risikoen ved valutalån ikke overskrider deres risikovillighed
- risikoen ved valutaudlån, herunder risikokoncentration i en eller flere valutaer, på passende vis behandles i ICAAP-processen.

13. Uanset hvordan institutterne klassificerer risici fra valutaudlån i form af kredit- og markedsrisici, bør de kompetente myndigheder undersøge, hvordan de ikke-lineære forhold mellem kreditrisiko og markedsrisiko er blevet behandlet, og de bør vurdere, om denne behandling er tilstrækkelig.

14. De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne:

- opretholder en overordnet ensartethed inden for hele rammen af risikomåling ved at sikre, at de underliggende hypoteser (konfidensniveau, ejerperiode osv.), der bruges til at måle markeds- og kreditrisici, er defineret på en ensartet måde
- erkender, at porteføljer udstedt i udenlandsk og indenlandsk valuta kan udvise meget forskellige misligholdelsesmønstre, og derfor bør tage højde for potentielle fremtidige kredittab som følge af valutakursudsving for hver enkelt valuta
- tager højde for valutakursbevægelsernes indvirkning på sandsynligheden for misligholdelse
- tager højde for det forhold, at de gennem låntagerne udsætter sig for markedsrisiko, også selv om de afdækker sig mod valutakursbevægelser i relation til deres valutaudlånsaktivitet. (Afdækningen af markedsrisikoen kan falde bort ved valutalåntageres misligholdelse, især hvis lånene var sikret i lokal valuta. I så fald lider institutterne kredittab fra låntagernes misligholdelser og bliver samtidig udsat for tab gennem markedsrisici fra afdækningen, som bortfaldt på grund af misligholdelserne.)

15. Derudover bør de kompetente myndigheder sikre, at institutterne kvantificerer den kapital, der er nødvendig til afdækning af risikoen ved valutaudlån, herunder koncentrationsrisikoaspektet, på en forsigtig og fremadrettet måde, navnlig ved at fokusere på koncentrationer foranlediget af én eller flere valutaers dominans (eftersom valutakursbevægelserne er en fælles risikofaktor, der kan udløse samtidig misligholdelse hos mange låntagere). De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne giver en begrundet vurdering af deres kapital allokering til risikoen ved valutaudlån.

16. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne besidder tilstrækkelig kapital til at dække risikoen ved valutaudlån, gennem en vurdering af, om institutterne er i stand til at identificere underliggende årsager til ændringer i deres kapitalposition, og om de i tilstrækkelig grad forbereder sig på potentielle yderligere kapitalbehov.

17. De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne foretager en grundig kapitalplanlægning og ligeledes tager højde for vanskelige vilkår og mulige valutakursbevægelser. De kompetente myndigheder bør sikre, at institutterne i denne forbindelse ikke blot fokuserer på den direkte virkning af nominelle justeringer, men også tager hensyn til de indirekte konsekvenser for kreditrisikoparametrene. Hvis et institut råder over avancerede modeller, forventes de kompetente myndigheder at vurdere pålideligheden af bankers interne modeller til behandling af risikoen ved valutaudlån.

18. For institutter med grænseoverskridende virksomhed bør risikoen ved valutaudlån og administrationen heraf også indgå i den fælles beslutningsproces, der stilles krav om i kapitalkravsdirektivets artikel 113 og de tilhørende tekniske EBA-standarter, og drøftes i de tilsynskollegier, der skal etableres i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 51 og 116. De konsoliderede tilsynsmyndigheder bør informeres omgående af værtslandets tilsynsmyndighed, hvis risikoen ved valutaudlån i datterselskaberne er væsentlig.

II.4.1 Tilsynskontrol med stresstest

19. I overensstemmelse med retningslinjerne for stresstest (GL 32) og for at sætte institutterne i stand til at modstå voldsomme valutakursbevægelser bør de kompetente myndigheder sikre, at institutter inkluderer valutaudlånsrelaterede stød i deres stresstestscenarier, både som en del af deres ICAAP-stresstest og deres stresstest på porteføljeniveau.

20. Stresstest bør i givet fald inkludere stød, der rammer valutaarrangementerne og medfører ændringer i låntagernes tilbagebetalingsevne, for hele porteføljen og for hver enkelt valuta.

21. De kompetente myndigheder bør kontrollere de stresstest, som institutter udfører, herunder valget af scenarie, metoder, infrastruktur og resultater af sådanne stresstest og deres anvendelse i risikostyringen. De kompetente myndigheder bør sikre, at institutternes stresstest i tilstrækkelig grad dækker risikoen ved valutaudlån, og at institutterne træffer passende korrigerende foranstaltninger med henblik på at tage højde for resultaterne af stresstestene.

22. Udføres der ikke stresstest, eller såfremt resultaterne af kontrollen med institutternes stresstestprogrammer viser, at de er utilstrækkelige, bør de kompetente myndigheder anmode institutterne om at træffe korrigerende foranstaltninger. De kompetente myndigheder kan herudover:

- anbefale scenarier til institutterne
- gennemføre stresstest på et institutspecifikt grundlag
- gennemføre stresstest, der omfatter hele systemet, på grundlag af almindelige scenarier.

II.5 Anvendelse af tilsynsforanstaltninger

23. Afhængig af resultatet af de i afsnit II, punkt 3 og 4, ovenfor beskrevne tilsynskontroller er der ikke behov for yderligere kontrolforanstaltninger for de institutter, hvis arrangementer, strategier, processer og mekanismer samt kapitalgrundlag til dækning af risici ved valutaudlån vurderes som

tilstrækkelige af de kompetente myndigheder. Anses de for at være utilstrækkelige, bør de kompetente myndigheder træffe de mest hensigtsmæssige foranstaltninger til at håndtere specifikke mangler (såsom at kræve en styrkelse af de relevante arrangementer, processer, mekanismer og strategier, kræve yderligere hensættelser og/eller kræve forbedringer af ICAAP-metoderne, eller andre i kapitalkravsdirektivets artikel 104 anførte foranstaltninger).

24. Hvis de kompetente myndigheder finder, at institutterne ikke besidder tilstrækkelig kapital til dækning af risikoen ved valutaudlån, bør de kræve af institutterne, at de supplerer kapitalgrundlaget ud over minimumskapitalkravene i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 104, stk. 1. Sådanne krav om supplerende kapitalgrundlag foranlediget af risikoen ved valutaudlån til uafdækkede låntagere kan pålægges alene eller sammen med andre tilsynsforanstaltninger med sigte på at forbedre de arrangementer, strategier, processer og mekanismer, der anvendes i forbindelse med kontrollen af risikoen ved valutaudlån som led i de tilsynsmæssige tiltag og foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af udfaldet af SREP-processen. For grænseoverskridende bankkoncerner og EØS-datterselskaber er pålæggelsen af krav om supplerende kapitalgrundlag underlagt den procedure, der er fastlagt i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i kapitalkravsdirektivets artikel 112, og denne pålæggelse bør meddeles instituttet med en behørig begrundelse for afgørelsen.

25. Krav om supplerende kapitalgrundlag bør beregnes som led i SREP-processen under anvendelse af nedenstående metode, idet de kompetente myndigheder bør anvende valutaudlånsspecifikke kapitalgrundlagskrav, der er knyttet til rammerne for risikovurdering og til resultaterne af SREP-processen:

- De kompetente myndigheder bør anvende de krav om supplerende kapitalgrundlag, der ligger ud over det lovbestemte minimumskapitalkrav for kreditrisiko i forhold til andelen af valutaudlån til uafdækkede låntagere, efter følgende formel:

*Den procentvise andel af mængden af lån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere * Søjle 1 kapitalkrav for kreditrisiko * multiplikator for krav om supplerende kapitalgrundlag baseret på resultaterne af den som led i SREP-processen gennemførte vurdering af risikoen ved valutaudlån.*

hvor:

- "multiplikatoren for krav om supplerende kapitalgrundlag" vil blive tilknyttet resultaterne af den som led i SREP-processen gennemførte vurdering af risikoen ved valutaudlån for et institut i overensstemmelse med retningslinjerne GL 39 og gennemførelsesforordningen til artikel 113, stk. 1, litra a)³:
 - risikoberegning på "1" i SREP-processen – (dvs. risikoen ved valutaudlån vurderet som "lav") vil medføre krav om supplerende kapitalgrundlag på mellem 0 og 25 %

³ Indtil færdiggørelsen af retningslinjerne for de fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 107, stk. 3, er referencen og kalibreringen baseret på den fælles beregningsmetode i retningslinjerne GL 39. Når de i artikel 107, stk. 3, omfattede retningslinjer er færdiggjort, ændres dette i overensstemmelse hermed.

-
- risikoberegning på "2" i SREP-processen – (dvs. risikoen ved valutaudlån vurderet som "middellav") vil medføre krav om supplerende kapitalgrundlag på mellem 25,1 % og 50 %
 - risikoberegning på "3" – (dvs. risikoen ved valutaudlån vurderet som "middelhøj") vil medføre krav om supplerende kapitalgrundlag på mellem 50,1 % og 75 %
 - risikoberegning på "4" – (dvs. risikoen ved valutaudlån vurderet som "høj") vil medføre krav om supplerende kapitalgrundlag på over 75,1 % (dette tal kan være over 100 %).
- Når der træffes beslutning om anvendelse af krav om supplerende kapitalgrundlag, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til niveauet for koncentrationen af institutternes valutaudlån i forhold til bestemte valutaer, historisk volatilitet i valutakurserne for de valutaer, der er observeret koncentration af, valutakursarrangementer og volatiliteter i forhold til disse arrangementer.
 - Kombineres kravene om supplerende kapitalgrundlag med iværksættelsen af andre foranstaltninger i overensstemmelse med punkt 24, kan de ovenfor nævnte procentsatser anvendes som indikatorer, så det over for institutterne ikke udgør en straf.
 - Metoden kan også anvendes portefølje for portefølje, hvis de kompetente myndigheder i SREP-processen foretager en risikoberegning for bestemte porteføljer. I så fald anvendes følgende formel til beregning af krav om supplerende kapitalgrundlag for enkelte porteføljer:

*Den procentvise andel af mængden af lån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere i en bestemt portefølje * Søjle 1 kapitalkrav for kreditrisiko i en bestemt portefølje * multiplikator for krav om supplerende kapitalgrundlag baseret på resultaterne af den som led i SREP-processen gennemførte vurdering af risikoen ved valutaudlån i en bestemt portefølje.*

26. Er instituttet en del af en grænseoverskridende bankkoncern, skal de faktiske niveauer for krav om supplerende kapitalgrundlag aftales som led i den fælles beslutningsproces i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 113, stk. 1.

27. Fastlæggelsen af krav om supplerende kapitalgrundlag på basis af SREP-processen er en udmærket måde at beregne institutspecifikke krav om supplerende kapitalgrundlag på. Denne fremgangsmåde bør dog ikke hindre de kompetente eller udpegede myndigheder i at anvende søjle 2 i forbindelse med kapitalkravsdirektivets artikel 103, navnlig hvad angår institutter med sammenlignelige risikoprofiler, eller institutter, som udsættes for sammenlignelige risici eller udgør en sammenlignelig risici for det finansielle system, hvilket kunne berettige anvendelsen af højere niveauer for krav om supplerende kapitalgrundlag i hele systemet.

II.6 Samspil med makroprudentielle foranstaltninger

28. For at undgå, at der fra flere sider stilles krav om supplerende kapitalgrundlag til imødegåelse af denne risiko, skal de kompetente myndigheder ved anvendelsen af den ovenfor nævnte metode ligeledes tage hensyn til eventuelle makroprudentielle foranstaltninger eller andre politiske foranstaltninger pålagt af relevante myndigheder (dvs. makroprudentielle myndigheder), der kræver af institutterne, at de skal være i besiddelse af yderligere kapital i forhold til risikoen ved valutaudlån.

29. Er sådanne foranstaltninger iværksat, bør de kompetente myndigheder vurdere:

- i) om andre institutter, hvis risiko eller forretningsprofil er mål for den makroprudentielle foranstaltning, undgår virkningerne af foranstaltningen på grund af dennes udformning (hvis den makroprudentielle foranstaltning f.eks. betyder, at de kompetente myndigheder tager højde for risikoen ved valutaudlån ved hjælp af en øget risikovægtning gældende for lån i udenlandsk valuta, vil foranstaltningen kun omfatte institutter, der anvender standardmetoden til beregning af minimumskapitalkravene for kreditrisiko, og derfor vil institutter, der anvender interne ratingbaserede (IRB) metoder, ikke blive berørt direkte)
- ii) om den makroprudentielle foranstaltning i tilstrækkeligt omfang tager højde for det underliggende risikoniveau for så vidt angår risikoen ved valutaudlån for det enkelte instituts udlån.

30. På grundlag af disse vurderinger bør de kompetente myndigheder gøre følgende:

- i) Såfremt den makroprudentielle foranstaltning på grund af den måde, hvorpå den er udformet, ikke opfanger et bestemt institut (som omtalt i punkt 27 i)), kan de kompetente myndigheder overveje at udvide den makroprudentielle foranstaltning direkte til institutter, som ikke er omfattet, for eksempel ved at anvende det samme gulv for risikovægte på lån i udenlandsk valuta, som IRB-institutter anvender i deres risikomodeller, på samme niveau som de øgede risikovægte for den makroprudentielle foranstaltning for lignende eksponeringer i institutter, der anvender standardmetoden. IRB-institutter vil kunne forventes at anvende dette gulv i deres risikomodeller, og forskellen mellem beregningen af det normale kapitalgrundlagskrav (før anvendelsen af gulvet) og den efterfølgende beregning vil blive betragtet som kravet om supplerende kapitalgrundlag for risikoen ved valutaudlån. Dette kan illustreres ved følgende eksempel:

	Institutter, der anvender standardmetoden til beregning af kapitalkrav ved kreditrisiko	Institutter, der anvender IRB-metoden til beregning af kapitalkrav ved kreditrisiko
Nominal eksponering i udenlandsk valuta	100	100
Risikovægt (enten regulatorisk eller som resultat af IRB-eksponering)	35 %	15,6 %
Makroprudentiel foranstaltning	70 % risikovægt for eksponeringer ved udlån i udenlandsk valuta	
Udvidelse af den makroprudentielle foranstaltning (søjle 2 - krav om supplerende kapitalgrundlag)		70 % gulv til IRB-risikovægte anvendt på eksponeringer ved udlån i udenlandsk valuta
Krav om supplerende kapitalgrundlag	$((100 \cdot 0.7) - (100 \cdot 0.35)) \cdot \text{minimumskapitalkrav}$	$((100 \cdot 0.7) - (100 \cdot 0.156)) \cdot \text{minimumskapitalkrav}$

-
- ii) Såfremt udfaldet af SREP-processen viser, at den makroprudentielle foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad tager højde for det underliggende niveau for risiko ved valutaudlån i et bestemt institut (dvs. at risikoen ved valutaudlån i institutioner ligger over det gennemsnitlige niveau, som den makroprudentielle foranstaltning er rettet imod), bør foranstaltningen suppleres med et institutspecifikt kapitaltillæg under anvendelse af den i afsnit II.3 beskrevne metode.

Afsnit III - Endelige bestemmelser og gennemførelse

31. De kompetente myndigheder bør gennemføre disse retningslinjer ved at indarbejde dem i deres tilsynsprocedurer senest den 30. juni 2014 efter offentliggørelsen af den endelige udgave. Derefter bør de kompetente myndigheder sikre, at institutterne efterlever dem effektivt.